

BRUGSE “OREN” ZIJN “DOVEMANSOREN”.

De reden waarom wij hier allemaal tezamen zijn is ons gekend. Wij zijn boos omdat zowel Brugge of Brussel denkt dat zij zomaar zonder verantwoording af te leggen, vruchtbare, agrarisch waardevolle gebieden mogen stelen. Bomenrijen mogen laten sneuvelen. Waardevolle natuurlandschappen uit VEN-gebieden laten halen. Historische dorpen als Lissewege worden bedreigd en zelfs Zwankendamme wordt een tweede Doel.!!!

En dit voor de prestige van enkele politiciërs, voor de economische en financiële belangen. Voor het welzijn van “het algemeen belang”!!! Straks durven ze ook nog beweren dat ze dit moeten doen om “de koopkracht te herstellen”.!!!

Dit is onze alarmbel.

Mensen zijn niet dom meer, maar mondiger en slimmer en bewuster geworden. Maar dat weten ze blijkbaar hier nog niet in Brugge en Brussel. Het wordt hoogtijd dat men ernstig overleg pleegt met de betrokken bewoners. Niet zomaar een hoorzitting om mee te delen wat ze reeds beslist hebben. Maar een inspraakvergadering.

Dit is onze alarmbel.

Zwankendamme wordt het tweede Doel en Lissewege, het witte toeristische, pittoreske kunstdorp wordt bedreigd met afbraak en leegloop door geluidsoverlast en bereikbaarheid. Dit omdat enkele heren uit Brugge en Brussel vinden dat de prijs per vierkante meter in het havengebied belangrijker is dan de leefbaarheid en landschapswaarde rond deze dorpen.

Dit is onze alarmbel.

Op de een of andere manier weten wij allemaal dat er alternatieven bestaan. Dat wij als betrokken inwoners betere alternatieven hebben dan datgene dat ze ons proberen in onze strot te duwen. Maar men wil ons niet aanhoren. Ze proberen ons buitenspel te zetten door allerlei truckjes.

Dit is onze alarmbel.

Wij moeten hier moed putten. Moed om verder de heren in Brugge en Brussel met argwaan te volgen. Moed om de betrokken inwoners te verdedigen en te vechten voor de echte belangen. Rust; harmonie; beleving en leefbaarheid. Of zoals wijlen Louis Neefs toen al zong:

Dit is een lied voor de mensen die zorgen
Dat morgen de mensen al dood zullen zijn
Dit is een lied voor de doden van morgen

Begraven, bekist in een stenen woestijn

refrein:

Laat ons een bloem
En wat gras dat nog groen is
Laat ons een boom
En het zicht op de zee
Vergeet voor een keer
Hoeveel geld een miljoen is
De wereld die moet nog een eeuwigheid mee

Je breekt en je hakt en je boort door de bergen
Je maakt elke heuvel gelijk met de grond
De reuzen van nu lijken morgen maar dwergen
Vooruitgang vernielt wat er gisteren nog stond

refrein

De vis in de zeeën vergiftigd, gestorven
Het zand op de stranden vervuild door mazout
En jij door je tankers en chequeboek bedorven
Je weet zelfs niet meer waar de meeuw heeft gebroed

refrein

En zo zal dan morgen het leven verdwijnen
Verslagen door staal en gewapend beton
De maan zal dan koud op je nachtmerrie schijnen
Geen mens die nog weet hoe het einde begon